

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Sagen i dens Helhed sattes under Forhandling.

Lunn: Da jeg ved Sneforhindring var hindret i at være til Stede ved 2den Behandling af dette Lovforslag, vil jeg gerne her, inden Lovforslaget endelig vedtages her i Tinget, pointere, at jeg anser Lovforslaget for unødvendigt, da jeg ikke erkender, at der er ført Bevis for Nødvendigheden af at ombygge Københavns Banegaard, saaledes at den har Brug for de Grunde, hvorom her er Tale. Jeg har naturligvis ikke min Mening til den Grad afgjort om denne Sag, at jeg turde være vejledende eller turde forsøge paa eller have noget Ønske om at være vejledende for Tinget, og jeg er for saa vidt glad ved, at jeg ikke havde Lejlighed til at udtale mig ved Sagens første Behandling. Jeg mener det dog for korrekt, saaledes som jeg ser paa Sagen, at jeg faar det sagt, inden Lovforslaget gaar igennem.

Maatte jeg ikke dertil knytte en eneste Bemærkning. Naar den højtærede Minister ved anden Behandling — om jeg forstaar ham ret — fremdrog dette, at, hvis der blev eksproprieret i denne Sag, vilde det blive efter Loven af 5. Marts 1845, vil jeg tillade mig at gøre ham opmærksom paa, at nævnte Lov foreskriver, at der ikke maa eksproprieres andet, end hvad der er *fornødent* til Jernbaneanlæg, og jeg vil derfor tro, at den højtærede Minister vil komme i Forlegenhed ved at ekspropriere Grunde, saaledes som det her maa antages at være paaregnet, hel og holdent, altsaa købe ikke alene det, den projekterede Jernbane har Brug for, men hele den Grund, hvorover Jernbanen skal føres. Jeg vilde blot have Lejlighed til at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at jeg tror, der ligger en Vanskelighed i Brugen af Loven af 1845 i det foreliggende Tilfælde.

Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage): Jeg ved ikke, om jeg ganske har forstaaet det ærede Medlems Bemærkninger. Er det hans Tanke, at der skulde være en Hindring i dette specielle Tilfælde af anden Art, end hvad der i øvrigt er ved Ekspropriationer? I saa Tilfælde tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Spørgsmaalet om, hvad der er fornødent, er et Spørgsmaal, som ikke den enkelte Lodsejer kan afgøre, det maa anses afgjort ved, hvad Lovgivningsmagten anser

for at være fornødent, og hvad den her anser for at være fornødent, er det, der findes udtrykt i Lovens Bestemmelser.

Lunn: Maa jeg dertil svare, at Loven af 1845 formentlig kun tillader at ekspropriere til et projekteret Jernbaneanlæg og til de af det nødvendiggjorte Erhvervelser, men her foreligger et Tilfælde, hvor der mig bekendt ingen Jernbane er projekteret over adskillige af de Grunde, om hvis Erhvervelse Talen er. Derfor mener jeg, at den eventuelle Ekspropriation, der, saa vidt jeg forstod af Ministerens Tilsvaer forleden Dag, skal ske efter Loven af 1845, vil komme til at volde Vanskeligheder, fordi man ikke kan ekspropriere efter denne Bestemmelse i Loven.

Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage): Om dette Spørgsmaal har jeg haft Lejlighed til at udtale mig allerede ved 2den Behandling, og jeg kan kun sige, at den Opfattelse, som det ærede Medlem der gør sig til Talsmand for, ikke deles af Statsbanernes Administration, og den antages heller ikke at være stemmende med det, som gennem saa mange Aar har været Praksis.

Lunn: Det bøjer jeg mig for; det vil sige, for Realiteten bøjer jeg mig ikke, men jeg bøjer mig for den Argumentation, at man gennem mange Aar har gjort saaledes. Det blev Praksis i Minister Ingerslevs Tid, og siden har det staaet til Troende, at det er korrekt. Men om det derfor er lovmedholdeligt, sætter jeg et stort Spørgsmaalstegn ved.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 38 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 181 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1893 ff.)